

תה"ג 40331/10/22 - מדינת ישראל נגד איוון ולאחוביץ

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 40331-10-22 מדינת ישראל נ' ולאחוביץ(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עותרת	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד תם וינד מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה
נגד	
משיבים	איוון ולאחוביץ (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד ניק קאופמן מטעם הסגוריה הציבורית

החלטה

1. עתירה להכריז על המשיב בר-הסגרה למונטנגרו בהתאם לסעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן - החוק) לצורך ריצוי עונש מאסר שנגזר עליו שם.

על פי העתירה ביום 26.3.19 הורשע המשיב בבית המשפט הגבוה במונטנגרו ביצור, החזקה ושחרור להפצה בלתי מורשה של סמים נרקוטיים, עבירה לפי סעיף 300(1) לקוד הפלילי המונטנגרי ובמתן אפשרות לאחר לשימוש בסם, עבירה לפי סעיף 301(2) בשילוב סעיף 301(1) לקוד הפלילי המונטנגרי ונדון באותו מעמד לשנת מאסר בפועל.

ביום 13.6.19 הפך פסק הדין בעניינו של המשיב לחלוט. המשיב לא התייצב לרצוי עונשו וביום 2.9.19 רשויות מונטנגרו הוציאו צו הבאה כנגדו לשם ריצוי עונשו. בין לבין, נמלט המשיב ממונטנגרו ונכנס לישראל ביום 2.7.19.

2. **על פי העתירה** העבירות בהן הורשע המשיב הן עבירות הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק. מעשיו של המשיב מגבשים לפי הדין הישראלי עבירות של החזקה שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7א סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 שדינה 20 שנות מאסר ועבירה של יצוא, יבוא, סחר והספקה, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים, שדינה 20 שנות מאסר.

המשיב יליד איטליה והוא אזרח מונטנגרו ולא אזרח ישראלי ולפיכך לא מתקיים הסייג שבסעיף 1א לחוק ההסגרה.

הוכח כי המשיב התחייב בדין במונטנגרו כמתחייב מסעיף 9 לחוק ההסגרה והתנאים שבסעיף 2א לחוק מתקיימים ואילו הסייגים שבסעיף 2ב אינם מתקיימים.

3. **הטענה היחידה שהעלה ב"כ המשיב** כנגד ההסגרה בעת הדיון היא כי אין הדדיות פורמאלית ביחסי ישראל מונטנגרו. לאחר הדיון הודיע כי הוא חוזר בו מהטעון בעניין הדדיות ("הודעה לבית המשפט וסיכומים" מיום 22.1.23).

במסגרת אותה הודעה נטען כי יש לדחות את העתירה לטובת ריצוי העונש בישראל. לטענת ב"כ המשיב שהייתו של

המשיב במעצר בישראל מכהה לחלוטין את עוצמת האינטרסים המחייבים הסגרתו: הוא נותן את הדין על מעשיו ואינו מסוגל לסכן את הציבור, מקום ריצוי העונש אינו רלוונטי לשאלת ההדדיות והסגרת המשיב כעת לריצוי תקופת מאסר זניחה עלולה להביא לפירוק התא המשפחתי (מאז הגיע המשיב לישראל הוא נמצא במערכת יחסים עם אזרחית ישראלית ולבני הזוג נולד תינוק שכיום בן כ-11 חודשים). לפיכך הסגרתו כעת מנוגדת לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

4. **בתגובת העותרת** הועלתה תמיהה בדבר העלאת הטענה החדשה לאחר תום הדין. לגופו נטען כי יש לדחות את הטענה. נטען כי כבר נקבע כי שיתוף פעולה בינלאומי במאבק נגד פשיעה מהווה תכלית ראויה אל מול הפגיעה בזכות לחירות, וכי המקום הטבעי לריצוי העונש הוא במדינת אזרחותו של המבוקש. אשר לטענה כי ההסגרה לתקופת מאסר "זניחה" היא מהלך בלתי מידתי נוכח הנזק למשפחתו, כבר נקבע כי אין בקשיים מסוג זה כדי פגיעה בתקנת הציבור המצדיקה אי הסגרה.

הכרעה

5. חוק ההסגרה עצמו מאפשר הסגרתו של מי ש"נתחייב בדין" כבעניינו ואין ב"כ המשיב טוען כי החוק עצמו בעניין זה מנוגד לפסקת ההגבלה או כי לא קיימת הדדיות.

האפשרות לנשיאת העונש בישראל בחוק ההסגרה מוגבלת על פי החוק למי שהיה בעת עשיית העבירה אזרח ותושב ישראל (ר' סעיף 1א לחוק ההסגרה). אפשרות זו אינה רלוונטית לעניינו.

לא נטען כי האפשרויות הנוספות לריצוי עונש מאסר בישראל - בהתאם לחוק לנשיאת עונש מאסר במדינת אזרחותו של האסיר, התשנ"ז-1996, או סעיף 10(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (ר' עה"ס 6170/20 **קאזרו נ. היועמ"ש**) חלות בעניינו. אפשרויות אלו מותנות בהחלטת שרים והסכמת המדינה המבקשת במקרה הראשון ובבקשת היועץ המשפטי לממשלה וסמכות שיפוט לישראל במקרה השני (ר' **שם**). לא נטען להתקיימות תנאים אלו בעניינו. המשיב הינו אזרח מונטנגרו, אשר הורשע ונגזר דינו במונטנגרו בגין עבירות שביצע במונטנגרו.

ככל שטענת ב"כ המשיב היא כי ההסגרה לאור נסיבותיו האישיות של המשיב (זוגיות בישראל ואבהות לתינוק כבן 11 חודש) ותקופת המאסר ה"זניחה", היא בלתי מידתית ומנוגדת לתקנת הציבור, כבר נקבע כי **"סבלו של מבוקש בהליכי הסגרה על כל הכרוך בכך הינו אינהרנטי ונמנה על התוצאות הטבעיות הנלוות להליך זה והוא כשלעצמו אינו נוגד את ערכי היסוד של המדינה והחברה בישראל שלשם הגנתם נועדה הדוקטרינה של 'תקנת הציבור'"** (ר' ע"פ 5227/10 **יובל נ. מדינת ישראל**, פסקה 97. ר' גם עה"ס 4315/21 **טייב ואח' נ. היועמ"ש**, פסקה 16). לפיכך אין בידי לקבל את הטענה כי הסגרתו של המשיב לאור נסיבותיו כאמור מנוגדת לתקנת הציבור.

6. ב"כ המשיב לא חלק כאמור על כך כי התקיימו התנאים להסגרה שבסעיף 2א לחוק וכי לא מתקיים הסייג שבסעיף 1א לחוק ההסגרה.

אשר על כן, אני מקבלת את העתירה ומכריזה על המשיב בר-הסגרה למונטנגרו לצורך ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו שם כאמור בבקשה ההסגרה.

המשיב יוחזק במשמורת בתי הסוהר עד להסגרתו בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 יום מהיום.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, במעמד
הנוכחים.